KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.6.2021 r.
COM(2021) 295 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wyników projektu pilotażowego dotyczącego systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) w dziedzinie handlu elektronicznego

SPIS TREŚCI

1. WPROWADZENIE 2
2. PODSTAWOWE INFORMACJE NA TEMAT IMI 2
3. ZAKRES PROJEKTU PILOTAŻOWEGO – PRZEPISY PRAWNE WSPIERANE PRZEZ IMI 3
4. PRZYGOTOWANIE I URUCHOMIENIE PROJEKTU PILOTAŻOWEGO 5
5. WŁAŚCIWE ORGANY 5
6. STOSOWANIE IMI W TRAKCIE PROJEKTU PILOTAŻOWEGO 6
7. INFORMACJE ZWROTNE UZYSKANE OD PAŃSTW CZŁONKOWSKICH 7
8. OCHRONA DANYCH 9
9. FUNKCJE TŁUMACZENIA 11
10. WNIOSKI 12

1. WPROWADZENIE

Niniejsze sprawozdanie obejmuje wyniki projektu pilotażowego dotyczącego stosowania systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym (IMI) w celu wspierania współpracy administracyjnej zgodnie z art. 3 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o handlu elektronicznym)[1]. Podstawę sprawozdania stanowi art. 4 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 1024/2012 (rozporządzenie w sprawie IMI)[2]. Zgodnie z tym artykułem Komisja musi przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę wyników projektu pilotażowego obejmującą kwestie ochrony danych i efektywne funkcje tłumaczenia. Niniejsze sprawozdanie ma zatem na celu ocenę wyników projektu pilotażowego dotyczącego stosowania IMI w celu technicznego wdrożenia wymiany informacji między organami krajowymi a Komisją. Celem sprawozdania jest przeprowadzenie tej oceny w ramach mechanizmu współpracy administracyjnej ustanowionego w art. 3 dyrektywy o handlu elektronicznym. W niniejszym sprawozdaniu nie ocenia się ogólnego funkcjonowania systemu współpracy administracyjnej określonego w tym artykule, który był przedmiotem szczegółowej oceny w kontekście sprawozdania oceniającego dyrektywę o handlu elektronicznym[3]. Niniejsze sprawozdanie nie odnosi się również do szczególnego mechanizmu współpracy administracyjnej mającego zastosowanie do pośredników, zaproponowanego w kontekście aktu o usługach cyfrowych[4], który – gdy zostanie przyjęty – powinien mieć zastosowanie w szczególności do egzekwowania tych zharmonizowanych zasad dotyczących świadczenia usług pośrednictwa na rynku wewnętrznym.

2. PODSTAWOWE INFORMACJE NA TEMAT IMI

System IMI został utworzony na mocy rozporządzenia w sprawie IMI i rozwinięty przez Komisję w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi (systemu używają również kraje EOG: Norwegia, Islandia i Liechtenstein). System IMI stanowi bezpieczne, wielojęzyczne i elastyczne narzędzie informatyczne. Jest on również łatwy w obsłudze i spełnia przepisy w zakresie ochrony danych. IMI jest również domyślnym wyborem w przypadku wielu inicjatyw na rynku wewnętrznym wymagających systemu na potrzeby współpracy administracyjnej. IMI pomaga organom wypełniać zobowiązania w zakresie transgranicznej

[1] Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylające decyzję Komisji 2008/49/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 1).

[3] Zob. SWD(2020) 348 final załącznik 5 pkt 2 w odniesieniu do ogólnego sprawozdania oceniającego dyrektywę o handlu elektronicznym oraz załącznik 8 w szczególności w odniesieniu do mechanizmu współpracy transgranicznej.

[4] Zob. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniającego dyrektywę 2000/31/WE (COM(2020) 825 final).

współpracy administracyjnej w wielu obszarach polityki jednolitego rynku i obecnie wspiera procedury współpracy administracyjnej w 17 różnych obszarach polityki. W styczniu 2021 r. w systemie było zarejestrowanych ponad 12 000 współpracujących ze sobą organów publicznych. System IMI można dostosowywać do wspierania innych obszarów polityki, rozwijając go niewielkim wysiłkiem lub zupełnie bez dodatkowych wysiłków. System przyczynił się do modernizacji transgranicznej współpracy administracyjnej i zapewnienia funkcjonowania jednolitego rynku w praktyce. Chociaż użytkownikami końcowymi systemu są krajowe organy publiczne, z udoskonalonej współpracy korzyści odnoszą przedsiębiorstwa i obywatele.

System IMI jest dostępny we wszystkich językach UE: standardowa treść, pytania, odpowiedzi, komunikaty i pola formularzy zostały wstępnie przetłumaczone. Oprócz tego dostępne jest tłumaczenie automatyczne informacji podawanych w polach tekstowych (w których użytkownicy mogą bezpośrednio wprowadzać tekst zamiast dokonywać wyboru spośród określonej liczby opcji). System jest elastyczny i można go dostosować do każdej krajowej struktury administracyjnej: scentralizowanej, w pełni zdecentralizowanej lub wszelkiego rodzaju struktur pośrednich. Wymiana informacji za pośrednictwem IMI jest całkowicie bezpieczna i zgodna ze wszystkimi przepisami dotyczącymi ochrony danych. Oprócz tego wszyscy użytkownicy mogą korzystać z istniejącej sieci krajowych koordynatorów IMI w celach związanych ze szkoleniem i wsparciem. Stosowanie systemu nie generuje dla państw członkowskich ani krajów EOG żadnych kosztów związanych z systemami informatycznymi. Wszystkie projekty pilotażowe w systemie IMI, w tym projekt pilotażowy w dziedzinie handlu elektronicznego, podlegają ocenie.

3. ZAKRES PROJEKTU PILOTAŻOWEGO – PRZEPISY PRAWNE WSPIERANE PRZEZ IMI

Co do zasady, zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie IMI, Komisja może realizować projekty pilotażowe, aby ocenić skuteczność IMI w wykonywaniu przepisów o współpracy administracyjnej zawartych w aktach Unii, których nie wymieniono w załączniku do tego rozporządzenia.

Dyrektywa o handlu elektronicznym stanowi ramy prawne świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego na rynku wewnętrznym. Celem dyrektywy jest usunięcie przeszkód utrudniających transgraniczne świadczenie tych usług w UE oraz zapewnienie przedsiębiorstwom i obywatelom pewności prawa. W dyrektywie ustanowiono zharmonizowane przepisy w takich kwestiach, jak: (i) wymagania dotyczące przejrzystości i informacji obowiązujące podmioty świadczące usługi społeczeństwa informacyjnego, (ii) informacje handlowe, (iii) umowy elektroniczne oraz (iv) ograniczenia odpowiedzialności usługodawców będących pośrednikami. Usprawnia ona również współpracę administracyjną między państwami członkowskimi i ułatwia samoregulację.

W kwestii współpracy administracyjnej w art. 3 dyrektywy o handlu elektronicznym ustanowiono mechanizm współpracy między właściwymi organami krajowymi, gdy rozważa się ograniczenie swobody transgranicznego świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego. Ten mechanizm współpracy istnieje obok innych narzędzi mających zastosowanie do wymogów i środków krajowych dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (w które zaangażowane są często inne podmioty w państwach członkowskich), takich jak TRIS (system informacji o przepisach technicznych) lub CPC (sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta) – oba te narzędzia przyjęto lub opracowano po przyjęciu dyrektywy o handlu elektronicznym.

Projekt pilotażowy obejmuje art. 3 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy o handlu elektronicznym. Przepisy te regulują procedurę, w ramach której państwo członkowskie może podjąć środki ograniczające wobec podmiotu świadczącego daną usługę społeczeństwa informacyjnego niemającego siedziby na jego terytorium. Przyjęcie takich środków ograniczających podlega wymogom materialnym i proceduralnym. Wymogi materialne określono w art. 3 ust. 4 lit. a) dyrektywy o handlu elektronicznym. W odniesieniu do warunków proceduralnych, które określono w art. 3 ust. 4 lit. b) dyrektywy o handlu elektronicznym, przed podjęciem takich środków oraz bez uszczerbku dla postępowania sądowego, łącznie ze wstępną procedurą sądową oraz czynnościami przeprowadzonymi w postępowaniu przygotowawczym, państwo członkowskie musi zwrócić się do państwa członkowskiego siedziby o podjęcie środków przeciwko podmiotowi świadczącemu daną usługę społeczeństwa informacyjnego. Jeżeli podjęte środki są niewystarczające lub jeżeli państwo członkowskie siedziby ich nie podejmie, państwo członkowskie, które zamierza podjąć środki ograniczające, musi powiadomić zarówno Komisję, jak i państwo członkowskie siedziby o zamiarze podjęcia takich środków. W art. 3 ust. 5 określono warunki procedury w trybie pilnym. Wnioski o podjęcie środków oraz powiadomienia przewidziane w art. 3 dyrektywy o handlu elektronicznym są obecnie wdrożone w systemie IMI: system wspiera współpracę administracyjną za pomocą środków technicznych: modułu dotyczącego wniosków i modułu dotyczącego powiadomień. Moduł dotyczący powiadomień obejmuje również powiadamianie o środkach podejmowanych w ramach procedury w trybie pilnym.

Uruchomienie projektu pilotażowego w dziedzinie dyrektywy o handlu elektronicznym uzgodniono przed przyjęciem rozporządzenia w sprawie IMI. Z tego powodu projektu pilotażowego nie uruchomiono w drodze przyjęcia aktu wykonawczego, co jest normalnie wymagane na mocy art. 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie IMI. Zamiast tego art. 29 ust. 1 rozporządzenia zawiera wyjątkowo bezpośrednie odniesienie do projektu pilotażowego; artykuł ten stanowi, że Komisja może uruchomić projekt pilotażowy mający na celu ocenę, czy IMI jest skutecznym, racjonalnym pod względem kosztów, łatwym w obsłudze narzędziem wdrożenia art. 3 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy o handlu elektronicznym.

Podstawę niniejszego sprawozdania stanowią: (i) informacje statystyczne uzyskane z IMI, (ii) informacje zwrotne otrzymane od grupy ekspertów odpowiedzialnej za dziedzinę handlu

elektronicznego oraz (iii) odpowiedzi udzielone na dwie ankiety dotyczące stosowania systemu, skierowane do państw członkowskich przez Komisję w latach 2017 i 2019.

4. PRZYGOTOWANIE I URUCHOMIENIE PROJEKTU PILOTAŻOWEGO

Projekt pilotażowy dotyczący stosowania IMI na potrzeby współpracy administracyjnej w zakresie handlu elektronicznego uruchomiono pod koniec listopada 2013 r.

Komisja przygotowała ustrukturyzowane formularze IMI dotyczące treści wymian w systemie (tj. pola, w których nadawcy i odbiorcy wniosków i powiadomień wprowadzają informacje). Opracowano dwa formularze na potrzeby wymiany informacji: formularz wniosku o podjęcie środków przez państwo członkowskie siedziby oraz formularz powiadomienia o środkach (w tym podejmowanych w trybie pilnym) planowanych przez państwo członkowskie przeznaczenia.

Formularze zaproponowane przez Komisję konsultowano z państwami członkowskimi. Na podstawie otrzymanych informacji zwrotnych zakończono przygotowanie formularzy, przetłumaczono je na wszystkie języki urzędowe i włączono do odpowiednich modułów IMI.

Przed uruchomieniem projektu pilotażowego Komisja zorganizowała dnia 14 października 2013 r. sesję szkoleniową dla ekspertów w państwach członkowskich zajmujących się modułem dotyczącym handlu elektronicznego. Od tego czasu uruchomiony przez Komisję dział pomocy technicznej ds. IMI zapewnia pomoc techniczną i wsparcie dla użytkowników. Komisja przekazuje również regularnie państwom członkowskim informacje na temat zaawansowania projektu pilotażowego.

5. WŁAŚCIWE ORGANY

W dziedzinie handlu elektronicznego w IMI zarejestrowanych jest obecnie 80 właściwych organów z dostępem do modułu dotyczącego wniosków, w tym krajowi koordynatorzy IMI[5] z kilku krajów. Państwa członkowskie rejestrują przeważnie od jednego do czterech właściwych organów w tej dziedzinie. Niektóre kraje rejestrują jednak większą liczbę takich organów. Na przykład Chorwacja zarejestrowała pięć właściwych organów ds. wniosków, natomiast Cypr zarejestrował ich 11.

Na potrzeby modułu dotyczącego powiadomień państwa członkowskie zarejestrowały 68 właściwych organów, w tym 17 krajowych koordynatorów IMI. Większość krajów

[5] Każde państwo członkowskie posiada jednego krajowego koordynatora IMI, którego obowiązki określono w art. 6 rozporządzenia w sprawie IMI. Krajowi koordynatorzy IMI są głównymi punktami kontaktowymi dla uczestników IMI w poszczególnych państwach członkowskich. Ich rola polega na zapewnianiu sprawnego działania IMI poprzez m.in.: (i) rejestrację właściwych organów, (ii) zarządzanie dostępem do poszczególnych modułów, (iii) zapewnianie wsparcia użytkownikom oraz (iv) zapewnianie skutecznego funkcjonowania IMI.

zarejestrowała od jednego do czterech właściwych organów, lecz Niemcy zarejestrowały siedem organów, a Cypr – 11.

Kilka właściwych organów zarejestrowano na potrzeby obu modułów (dotyczących wniosków i powiadomień). Oznacza to, że łącznie zarejestrowano 85 różnych właściwych organów na potrzeby tego obszaru polityki, w tym 27 krajowych koordynatorów IMI.

6. STOSOWANIE IMI W TRAKCIE PROJEKTU PILOTAŻOWEGO

Dane statystyczne uzyskane z systemu wskazują, że w trakcie projektu pilotażowego system IMI stosowano raczej w ograniczonym stopniu, co oznacza, że odnotowano niską liczbę wymian informacji.

W latach 2013–2019 całkowita liczba wymian informacji między państwami członkowskimi wynosiła 255, z czego 149 stanowiły wnioski, a 106 – powiadomienia. Załącznik do niniejszego sprawozdania zawiera szczegółowe dane statystyczne dotyczące liczby wymian informacji wysłanych do końca 2019 r.

Podczas projektu pilotażowego 72 % wniosków złożyło Zjednoczone Królestwo, a 19 % – Hiszpania. Jeszcze trzy państwa członkowskie – Belgia, Niemcy i Irlandia – były stosunkowo aktywne w zakresie wysyłania wniosków. Każdy z tych krajów wysłał 3 % wniosków (czyli te trzy kraje łącznie wysłały 9 % wniosków). Trzy państwa członkowskie, które otrzymały największą liczbę wniosków, to Cypr (33 % wszystkich wniosków), Niemcy (17 %) i Niderlandy (17 %).

W ramach modułu dotyczącego powiadomień najwięcej powiadomień dokonały Włochy (58 % wysłanych powiadomień), a następnie Zjednoczone Królestwo, które wysłało 35 % powiadomień. Na Belgię przypadło 4 % powiadomień o podjęciu środków zarejestrowanych w systemie, a Irlandia wysłała 2 % takich powiadomień.

Dane statystyczne pokazują, ze niektóre państwa członkowskie nie uczestniczyły jeszcze w żadnej wymianie za pośrednictwem IMI. Są również kraje, które nie uczestniczyły w powiadomieniach na potrzeby handlu elektronicznego wysyłanych za pośrednictwem IMI.

Jeżeli chodzi o status spraw w module dotyczącym wniosków, na 74 % wniosków wysłanych do dnia 31 grudnia 2019 r. (110) udzielono odpowiedzi i zostały one formalnie zamknięte. Oprócz tego 9 % wniosków odrzucono, a 8 % wycofano.

W obrębie modułu dotyczącego powiadomień wszystkie wymiany informacji zostały formalnie zamknięte. Jeżeli chodzi o powiadomienia o podjęciu środków – w 94 % przypadków były to środki stałe, a w 4 % przypadków – środki tymczasowe.

Dane liczbowe z 2020 r. nie pokazują żadnego istotnego wzrostu w zakresie wykorzystania systemu. W 2020 r. za pośrednictwem IMI wysłano 16 wniosków o podjęcie środków oraz 18

nowych powiadomień. Niemcy wysłały sześć wniosków o podjęcie środków, Zjednoczone Królestwo zainicjowało pięć wniosków o podjęcie środków, Włochy podjęły takie działanie trzykrotnie, a Niderlandy – dwukrotnie. Wnioski te otrzymały różne państwa członkowskie: Irlandia, Włochy, Cypr i Luksemburg otrzymały po dwa wnioski, natomiast Francja, Austria, Portugalia, Niemcy, Niderlandy, Zjednoczone Królestwo, Luksemburg i Belgia otrzymały po jednym wniosku. Włochy pozostają najbardziej aktywnym państwem wysyłającym powiadomienia, gdyż wysłały one 15 z 18 powiadomień, gdy tymczasem Niderlandy wysłały dwa powiadomienia, a Zjednoczone Królestwo – jedno. Do początku 2021 r. status pięciu wniosków był zamknięty, pięć wniosków zaakceptowano, pięć wniosków wycofano, a jeden wniosek oczekiwał na akceptację. Jeżeli chodzi o status powiadomień – 12 zamknięto, dwa pozostawały otwarte w celu zgłoszenia uwag, a cztery powiadomienia miały status „nieaktywny – dane osobowe ukryte".

7. INFORMACJE ZWROTNE UZYSKANE OD PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Od czasu rozpoczęcia projektu pilotażowego w 2013 r. Komisja przeprowadziła wśród użytkowników dwie ankiety dotyczące stosowania IMI – po jednej w latach 2017 i 2019. Celem tych ankiet było zapewnienie uwzględnienia informacji zwrotnych uzyskanych od państw członkowskich w ocenie projektu pilotażowego. W obu przypadkach zwrócono się do państw członkowskich o przekazanie jednej odpowiedzi na ankietę podsumowującą informacje zwrotne uzyskane od ich organów zarejestrowanych w IMI na potrzeby modułów dotyczących handlu elektronicznego.

W 2017 r. na ankietę odpowiedziało 18 państw członkowskich, z czego 12 stwierdziło, że stosowały IMI do wymiany informacji w dziedzinie handlu elektronicznego. W 55 % udzielonych odpowiedzi ogólne doświadczenie związane z wymianą informacji za pośrednictwem systemu oceniono jako pozytywne lub w pewnym stopniu pozytywne. W 38 % odpowiedzi respondenci stwierdzili jednak, że od 2014 r. korzystają również ze środków łączności innych niż IMI: (i) w celu zwrócenia się do państwa członkowskiego siedziby o podjęcie środków dotyczących działalności podmiotu świadczącego usługi społeczeństwa informacyjnego lub (ii) w celu powiadomienia o środku dotyczącym działalności podmiotu świadczącego usługi społeczeństwa informacyjnego.

Według ankiety 11 % respondentów miało trudności z podjęciem decyzji, czy powiadomienie należy wysłać: (i) w systemie IMI na podstawie art. 3 dyrektywy o handlu elektronicznym, (ii) korzystając z mechanizmów powiadamiania określonych w rozporządzeniu w sprawie

współpracy w zakresie ochrony konsumentów[6] czy (iii) korzystając z mechanizmów powiadamiania określonych w dyrektywie w sprawie przejrzystości na jednolitym rynku[7].

Ankieta wykazała, że 77 % państw członkowskich zgadza się lub zgadza się w pewnym stopniu, że projekt pilotażowy pokazał, iż IMI jest odpowiednim narzędziem wspierania współpracy administracyjnej prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy o handlu elektronicznym[8]. 83 % respondentów wyraziło opinię, że należy kontynuować projekt pilotażowy dotyczący stosowania IMI w dziedzinie handlu elektronicznego, lecz z pewnymi usprawnieniami, takimi jak zwiększone wsparcie użytkowników.

W 2019 r. Komisja przeprowadziła drugą ankietę online, na którą otrzymała odpowiedzi od 25 państw członkowskich i Norwegii.

Według odpowiedzi na tę drugą ankietę 16 krajów (61 %) stosowało IMI do wymiany informacji wymaganych na mocy dyrektywy o handlu elektronicznym. Kraje, które nie stosowały systemu w tym celu, wskazały jako możliwy powód fakt, że organy po prostu nie miały potrzeby, aby korzystać z IMI w tej dziedzinie.

57 % respondentów drugiej ankiety (15 krajów) stwierdziło, że otrzymali w IMI wnioski o podjęcie środków wobec podmiotów świadczących usługi społeczeństwa informacyjnego, a 11 z tych 15 krajów oceniło ogólne doświadczenie związane z wymianą informacji jako pozytywne lub w pewnym stopniu pozytywne. Spośród krajów, które udzieliły odpowiedzi na drugą ankietę, osiem otrzymało powiadomienia za pośrednictwem IMI na temat podjętych w ich kraju środków dotyczących działalności podmiotu świadczącego usługi społeczeństwa informacyjnego, a 50 % z tych ośmiu krajów (czyli cztery kraje) oceniło ogólne doświadczenie związane z IMI jako pozytywne lub w pewnym stopniu pozytywne. 53 % spośród respondentów drugiej ankiety (14 krajów) zgadzało się lub zdecydowanie zgadzało się ze stwierdzeniem, że system IMI oferuje bezpieczne rozwiązanie w zakresie wymiany informacji z innymi krajami.

W drugiej ankiecie sześć krajów (23 % respondentów) stwierdziło, że miało trudności z podjęciem decyzji, czy powiadomienie należy wysłać: (i) w systemie IMI, (ii) korzystając z mechanizmów powiadamiania określonych w rozporządzeniu w sprawie współpracy w zakresie ochrony konsumentów czy (iii) korzystając z mechanizmów powiadamiania określonych dyrektywie w sprawie przejrzystości na jednolitym rynku.

[6] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1).

[7] Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

[8] Liczby te nie odnoszą się do oceny przepisów bazowych, lecz raczej do aspektów technicznych systemu IMI.

18 krajów (66 % krajów, które udzieliły odpowiedzi w drugiej ankiecie) wyraziło opinię, że zgadzają się lub zgadzają się w pewnym stopniu ze stwierdzeniem, że projekt pilotażowy wykazał, iż IMI jest odpowiednim narzędziem wspierania współpracy administracyjnej prowadzonej na podstawie art. 3 ust. 4, 5 i 6 dyrektywy o handlu elektronicznym. 14 % krajów, które udzieliły odpowiedzi na drugą ankietę, wyraziło opinię, że należy kontynuować projekt pilotażowy dotyczący stosowania IMI w dziedzinie handlu elektronicznego przy zwiększeniu wsparcia użytkowników i wprowadzeniu innych usprawnień.

W dniu 8 października 2019 r., w ramach posiedzenia grupy ekspertów ds. handlu elektronicznego, Komisja zapytała państwa członkowskie o ich doświadczenia związane ze stosowaniem systemu IMI w praktyce. Komisja zapytała państwa członkowskie: (i) czy dostrzegają jakiekolwiek ograniczenia we współpracy na podstawie odnośnych artykułów dyrektywy o handlu elektronicznym, (ii) czy mają sugestie dotyczące udoskonalenia mechanizmu współpracy określonego w dyrektywie oraz (iii) jakie mają pomysły w kwestii możliwych przepisów dotyczących współpracy, które mogłyby zostać włączone do potencjalnej nowej inicjatywy prawnej.

W trakcie dyskusji na tym posiedzeniu państwa członkowskie zwróciły uwagę na omówione poniżej kwestie.

- Stosowanie IMI w dziedzinie handlu elektronicznego odbywało się do tej pory w ograniczonym zakresie.
- Fakt, że niektóre państwa członkowskie nigdy nie korzystały z systemu, może wynikać z tego, że o nim nie wiedzą. Niektóre państwa członkowskie wskazały jednak na fakt, że nie pojawiły się środki, o których powinny były zostać powiadomione, ani nie wystąpiła potrzeba wniesienia o podjęcie środków.
- Istnieje potrzeba wyjaśnienia, kiedy należy stosować poszczególne mechanizmy współpracy (IMI/CPC/TRIS).
- Państwa członkowskie z zadowoleniem przyjęły i zdecydowanie poparły decyzję o rozszerzeniu systemu IMI na sieć CPC począwszy od 2020 r. Oczekują one, że rozszerzenie to pomoże wyjaśnić różnicę między wymianami informacji w module dotyczącym handlu elektronicznego IMI a podobnymi rodzajami współpracy w ramach sieci CPC.
- Wiele państw uznało system za pomocny i łatwy w użyciu. Stwierdziły one jednak, że niekiedy dla użytkowników może nie być jasne, kto jest osobą kontaktową ds. IMI w innych państwach członkowskich lub kto jest krajowym koordynatorem IMI (krajowi koordynatorzy IMI mogliby udzielać wsparcia w zakresie konkretnych kwestii podnoszonych w dziedzinie handlu elektronicznego).
- Niektóre państwa członkowskie uważały, że stosowanie IMI może być uciążliwe, zwłaszcza dla organów lokalnych, gdyż nie znają one tego systemu. Te państwa członkowskie były jednak zdania, że dobre funkcjonowanie każdego narzędzia można

zapewnić za pomocą właściwego zarządzania, np. przez „organ centralny” odpowiedzialny za dany moduł dotyczący handlu elektronicznego.

- Niektóre państwa członkowskie stwierdziły, że skuteczne i udane stosowanie IMI jest kwestią wewnętrznej organizacji i zarządzania.

8. OCHRONA DANYCH

Przetwarzanie danych osobowych w IMI odbywa się zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679 (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, RODO)[9] oraz rozporządzenia (UE) 2018/1725 (wewnętrzne rozporządzenie o ochronie danych)[10]. Bezpieczne przetwarzanie danych osobowych zapewnia art. 14 rozporządzenia w sprawie IMI, w którym określono jasne terminy dotyczące przetwarzania danych osobowych w systemie. Wymiana informacji za pośrednictwem IMI gwarantuje zatem ochronę danych osobowych i jest zgodna z RODO, gdyż samo rozporządzenie w sprawie IMI gwarantuje niezbędną zgodność.

W rozdziale III rozporządzenia w sprawie IMI określono podstawowe przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych i bezpieczeństwa w IMI. Zgodnie z tymi przepisami uczestnicy IMI (właściwe organy, koordynatorzy IMI, Komisja oraz organy i jednostki organizacyjne Unii) muszą wymieniać i przetwarzać dane osobowe wyłącznie do celów określonych w odpowiednich przepisach aktów Unii regulujących obszary polityki wspierane przez system. Dane dostarczone IMI przez osoby, których dane dotyczą, należy wykorzystywać jedynie do celów, do których zostały dostarczone.

Ponadto dane osobowe przetwarzane w IMI muszą być blokowane (tj. muszą pozostawać w systemie, lecz być niedostępne do wglądu) w IMI z chwilą, gdy przestają być potrzebne do celów, do których zostały zgromadzone, zależnie od specyfiki danego rodzaju współpracy administracyjnej. Co do zasady dane osobowe przetwarzane w IMI muszą być blokowane nie później niż sześć miesięcy od daty formalnego zamknięcia procedury współpracy administracyjnej. System automatycznie usuwa dane osobowe z wniosków i powiadomień. Oznacza to, że zablokowane dane są automatycznie usuwane z IMI po trzech latach od daty formalnego zamknięcia procedury współpracy administracyjnej.

Zgodnie z RODO uczestnicy IMI odpowiadają ponadto za przyjęcie wszelkich środków proceduralnych i organizacyjnych, aby zapewnić bezpieczeństwo danych osobowych przetwarzanych przez nich w IMI.

[9] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

Podczas projektu pilotażowego nie zwrócono się o wcześniejsze usunięcie danych w odniesieniu do którejkolwiek wymiany informacji w dziedzinie handlu elektronicznego. Nie kontaktowano się z Komisją w sprawie udzielenia dostępu do zablokowanych danych (zgodnie z rozporządzeniem w sprawie IMI) ani w sprawie sprostowania danych osobowych przechowywanych w IMI.

Oświadczenie o ochronie prywatności dotyczące systemu opublikowano na stronie głównej IMI[11].

9. FUNKCJE TŁUMACZENIA

IMI jest narzędziem wielojęzycznym. Ułatwia ono wymianę informacji dzięki korzystaniu ze wstępnie przetłumaczonych formularzy, zestawów pól, pytań, odpowiedzi i komunikatów. Wszystkie wymiany informacji w systemie można uzupełniać informacjami w formie dowolnego tekstu, dla którego system proponuje tłumaczenie maszynowe.

W dziedzinie handlu elektronicznego dowolnego tekstu we wstępnie przetłumaczonych formularzach używa się najczęściej w celu przekazania informacji dotyczącej szczegółowego opisu środków lub analizy proporcjonalności.

Zintegrowaną funkcję tłumaczenia dowolnego tekstu znacznie udoskonalono od czasu uruchomienia projektu pilotażowego, przekształcając podłączoną poprzednio usługę mt@EC w obecną usługę eTranslation[12].

Narzędzie eTranslation wprowadzono do IMI w 2014 r. Od tej pory stale poprawia się jakość wyników tłumaczenia oraz czas odpowiedzi usługi. Proponowane jest tłumaczenie maszynowe dla wszystkich możliwych kombinacji par języków urzędowych UE.

Do systemu IMI **wprowadzono kilka usprawnień ułatwiających korzystanie ze zintegrowanego mechanizmu tłumaczenia maszynowego**:

- tłumaczenia dowolnego tekstu są teraz wyświetlane w kontekście (tzn. oryginalny tekst wyświetla się na ekranie);
- cały dowolny tekst, który zawiera wymiana informacji, można przetłumaczyć na preferowany język użytkownika IMI za pomocą jednego kliknięcia/działania;
- czasowe przechowywanie tłumaczeń zapewnia i umożliwia szybką odpowiedź na żądanie tłumaczenia.

[11] https://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/_docs/data_protection/privacy_statement_pl.pdf

[12] eTranslation to jeden z elementów składowych instrumentu „Łącząc Europę". Jego głównym celem jest wspieranie europejskiej administracji publicznej i krajowych administracji publicznych w zakresie wymiany informacji ponad barierami językowymi w UE. Dzięki tej funkcji administracje publiczne, obywatele i przedsiębiorstwa w UE będą mogły korzystać z usług cyfrowych w wybranym przez siebie języku. https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/eTranslation.

W przyszłości planowane są dalsze usprawnienia, takie jak włączenie wyników tłumaczenia maszynowego (wyodrębnione pod względem wyglądu od treści wstępnie przetłumaczonej) do sprawozdań lub tłumaczenie maszynowe załączników. Te usprawnienia i funkcje nie będą jednak specyficzne dla modułu systemu dotyczącego handlu elektronicznego, lecz będą ogólnymi cechami całego systemu.

10. WNIOSKI

Od 2013 r. IMI jest systemem technicznym wspierającym mechanizm współpracy ustanowiony w art. 3 dyrektywy o handlu elektronicznym. Umożliwia on właściwym organom z różnych państw członkowskich: (i) bezpośrednie, szybkie i łatwe komunikowanie się za pośrednictwem bezpiecznej platformy internetowej oraz (ii) przezwyciężenie barier językowych dzięki oddaniu do ich dyspozycji wstępnie przetłumaczonych zestawów standardowych pytań i odpowiedzi[13].

Na podstawie informacji przedstawionych w niniejszym sprawozdaniu Komisja może wyciągnąć poniższe wnioski.

- **IMI jest – jak dotąd – bezpiecznym i wielojęzycznym narzędziem** służącym do: (i) obsługi i przechowywania wniosków i powiadomień przesyłanych między organami krajowymi uczestniczącymi w mechanizmie współpracy administracyjnej przewidzianym w art. 3 dyrektywy o handlu elektronicznym oraz (ii) śledzenia interakcji między organami w tym kontekście.
- **Przy obecnych ramach regulacyjnych** projekt pilotażowy dotyczący stosowania IMI w zakresie dyrektywy o handlu elektronicznym powinien być kontynuowany.
- **Należy wdrożyć usprawnienia techniczne**, aby procedury składania wniosków o podjęcie środków i powiadamiania o środkach były bardziej przyjazne dla użytkownika, zgodnie z ogólnym systemem współpracy określonym w dyrektywie o handlu elektronicznym i z uwzględnieniem doświadczenia zdobytego przy wdrażaniu tej dyrektywy[14].
- Komisja powinna współpracować z państwami członkowskimi w zakresie przeprowadzania **działań zwiększających wiedzę** o projekcie pilotażowym oraz **zwiększyć wsparcie zapewniane użytkownikom IMI**.

[13] Należy odnotować, że podstawowe cechy mechanizmu współpracy określono w dyrektywie o handlu elektronicznym i nie są one przedmiotem niniejszego sprawozdania. Zob. również przypis 3 powyżej.

[14] W tym kontekście w sprawozdaniu oceniającym dyrektywę o handlu elektronicznym wskazano na potrzebę wyjaśnienia pewnych aspektów systemu powiadamiania. Przyszłe dostosowania techniczne IMI powinny zatem umożliwić wprowadzenie niezbędnych wyjaśnień dotyczących funkcjonowania tego systemu powiadamiania.

Na podstawie cech ogólnych systemu należy przeanalizować i zbadać kwestię wdrożenia następujących **usprawnień technicznych**:

- zmiany układu informacji na interfejsie;
- przypomnień o wnioskach oczekujących na odpowiedź (niezaakceptowane wnioski lub wnioski, na które nie udzielono odpowiedzi);
- lepszych wskazówek określających termin, w którym oczekuje się udzielenia odpowiedzi przez respondenta;
- udoskonalonej wyszukiwarki wniosków;
- funkcji kopiowania danych zawartych we wnioskach do powiadomień;
- potencjalnego połączenia z innymi wymianami informacji w IMI.

Jeżeli chodzi o ostatnie z powyższych działań, począwszy od stycznia 2020 r. system IMI został wdrożony jako nowe narzędzie informatyczne na potrzeby sieci CPC. Za pomocą systemu można również wywiązać się z obowiązku powiadomienia na mocy dyrektywy usługowej od czasu jej wdrożenia. Wspomniane obszary obsługiwane przez system wskazują na istnienie synergii, które należałoby zbadać i wykorzystać w drugim etapie projektu pilotażowego. Synergie z CPC mogą z całą pewnością zapewnić więcej jasności w kwestii tego, którą procedurę należy stosować w dziedzinie handlu elektronicznego.

Wsparcie użytkowników IMI uczestniczących w projekcie pilotażowym można zwiększyć za pomocą:

- ustrukturyzowanych działań następczych po dokonaniu wymiany informacji;
- regularnej sprawozdawczości statystycznej dotyczącej wniosków i powiadomień;
- szkoleń i wytycznych dla użytkowników.

Obszary budzące obawy

Zwiększenie ograniczonej liczby dokonywanych wymian informacji może być wyzwaniem.

Kwestie otwarte

Należy w większym stopniu rozwinąć synergie z CPC; konieczne jest zwiększenie wsparcia dla użytkowników.

Pozytywne zmiany

System IMI nadal pomaga udoskonalać funkcjonowanie dyrektywy o handlu elektronicznym, zapewniając bezpieczną platformę internetową na potrzeby wymiany informacji i powiadomień między administracjami. Ciągła współpraca państw członkowskich, jak również wsparcie prawne i techniczne oraz dalsze

dopracowywanie mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia dalszego należytego funkcjonowania IMI w tej dziedzinie.

Przedstawiając niniejsze sprawozdanie, Komisja wypełnia obowiązek sprawozdawczy na mocy art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 1024/2012.

Komisja zwraca się do Parlamentu Europejskiego i Rady o zapoznanie się z niniejszym sprawozdaniem.